

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΞΕΑΡΗ
1885.

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΞΑΒΒΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΕΥΣΕΩΣ

Διά τὸ Ἐξωτερικόν..... Δρ. Ν. 20.

» » Ἐσωτερικόν..... » » 15.

» τὰς κκ. Φοιτητάς..... » » 8.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ

Ὅδου Πινακωτῶν

ΔΕΙΞΙΜΟΣ Θ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Συμπτώματα καὶ διάγνωσις τῶν ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει ὄγκων. (Τέλος). — Γενικὴ ἐποψὶς τῶν περὶ τοῦ ἀσθματος θεωριῶν. Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίνῳ). (Συνέχεια). — Ἐὸ μικρόβιον τῆς ἐρυθρᾶς. — Περὶ τῆς πλημμελοῦς συγχρόνου ἀναγραφῆς σεραπίου ἰωδιοῦχοι σιδήρου μετὰ τοῦ τῆς κίνης. — Κατευναστικὸν δυσπεψίας. — Καυτήριον. — Ἐνέργεια τῆς νιτρογλυκερίνης κατὰ τῶν νεφριτίδων. — Μενθόλιον ἀντεμβαλλόμενον εἰς τὴν κοκαΐνην ὡς τοπικὸν ἀνασθητικόν. — Εἶδοπολησις Διευθύνσεως. — Εἶδοποιήσεις. — Βιβλ. διελτίον.

ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΟΥΡΟΔΟΧῶ ΚΥΣΤΕΙ ΟΓΚΩΝ.

(Συνέχεια. βρα σελ. 358).

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων δὴλον ὅτι ἡ συμπτωματολογία τῶν ἐν τῇ κύστει ὄγκων εἶναι πτωχὴ, καθότι ἡ μόνη λειτουργικὴ διαταραχὴ ἣτις κενήται πραγματικὴν διὰ τὴν διάγνωσιν σπουδαιότητα εἶναι ἡ αἱματουρία, τούτου ἕνεκα ὅμως δὲν δυσχεραίνεται ἡ διάγνωσις, διότι οἱ χαρακτηριστῆρες τῆς αἱματουρίας ἔχουσι τι τὸ ἰδιάζον καὶ ἀντικαθιστᾶσιν αὐτοὶ μόνοι συνδρομὴν ὅλην συμπτωμάτων. Σημειωτέον ὅτι καὶ ἐνταῦθα ὅπως εἰς ἀπάσας τὰς νόσους ὑπάρχει τοιοῦτος τῶν φαινομένων συνδυασμὸς καὶ τοιαύτη ἀλληλουχία, ὥστε ἡ διάγνωσις ἀποβαίνει εὐκολωτάτη, ἀλλ' ἄλλοτε

ή έλλειψις ή ο άσυνήθης χαρακτηριζόμες συμπτωμάτων τινών δυσχεραίνουσιν επί πολυ τήν διάγνωσιν, ούτω ένίοτε καρίνος τής κύστεως παρέρχεται έντελώς άπικρατήρητος καθ' άπαντα τόν βίον και διαγιγνώσκεται μόνον εις τήν νεκροτομήν, άλλοτε πάλιν, ως άναφέρει ο Féré, παρατηρούνται αιματουρία απότοκοι κόπων, άλλοτε, κατά τόν Ashhurst, έλλείπει έντελώς ή αιματουρία και ή αύτόματος και ή διά τοϋ καθητηρισμοϋ. Έκ τούτων δηλον ότι εις τήν πρᾶξιν άπαντῶσι περιστάσεις δυσχερούς άμα δε και άμφιβόλου δικυνώσεως, οτε ο έκτρός οφείλει πριν προβή εις έγχείρησιν νά λάβη τὰς δεούσας προφυλάξεις και νά ζητήσῃ τὰς καταλλήλους ένδειξεις.

Και ταύτα μὲν περί τῶν λειτουργικῶν διαταραχῶν, ἤδη εξέτασάμεν τὰ ἀπὸ τῆς τοπικῆς εξέτασεως δεδομένα.

Διὰ δύο ὁδῶν εἶναι ἐφικτὴ ἡ τῆς κύστεως εξέταση, διὰ τοῦ ὑπογαστρίου και τοῦ ἀπευθυμένου παρὰ τῷ ἀνδρὶ, διὰ τοῦ ὑπογαστρίου και τοῦ κόλπου παρὰ τῇ γυναικί. Τὴν διὰ τοῦ ὑπογαστρίου εξέτασιν ἐνεργητέον ἐν ὑπτίᾳ τοῦ πάσχοντος κατακλίσει ἀνεγειρομένου τοῦ καρμοῦ διὰ προσκεφαλαίου ὑπὸ τοὺς νεφροὺς τεθειμένου ἢ κοιλία εξέταστέα διὰ τῆς χειρὸς λίαν κατὰ βάθος ἀλλὰ μετὰ πραότητος και συγκριτικῶς, κενῆς δηλονότι οὔσης τῆς κύστεως και πλήρους.

Ἡ διὰ τοῦ ἀπευθυμένου εξέταση εἶναι μάλλον ὠφέλιμος, διότι ἡ κύστις προσπίπτει ἀμέσως εἰς τὴν τοῦ δακτύλου εξέτασιν, ἐνῶ διὰ τοῦ ὑπογαστρίου ἕνεκα τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων ἡ εξέτασις ἀποβαίνει μάλλον σκῆτεινῆ, προσθετέον προσέτι ὅτι συχνότερον ἀπαντῶσιν οἱ κατὰ τὸ ὀπίσθιον τοίχωμα και τὴν βάσιν τῆς κύστεως ὄγκοι, ἐξ οὗ εὐκολώτερα ἢ τούτων διάγνωσις διὰ τοῦ ἀπευθυμένου. Παρὰ ταῖς γυναίξιν ἡ εξέτασις γίνεται διὰ τοῦ κόλπου, ἢ κάλλιον διὰ τῆς προδιαστακείας οὐρήθρας, τὴν οὐρήθραν δὲ διαστέλλομεν ἢ βαθμηδὸν και κατ' ἄλλογον διὰ τεμαχίων Laminaria ἢ σπόγγου, ὅπερ ὅμως ἀποφευκτέον διότι ἕνεκα τῆς παρατεταμένης τῶν μέσων τούτων ἐν τῇ οὐρήθρᾳ παραμονῆς κωλύεται ἡ τῶν οὐρῶν ἔξοδος, ἢ τοῦθ' ἔπερ προτιμώτερον διὰ βιαίας διαστολῆς εἴτε διὰ τῶν δακτύλων εἴτε δι' ἰδιαιτέρου διαστολέως κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Guyon. Ἡ διαστολὴ τῆς οὐρήθρας θεωρηθῆτω ὡς προκαταρκτικὴ ἐγχείρησις, και δέον νά ἐνεργῆται μόνον καθ' ἄς περιστάσεις ἐκ τῶν λοιπῶν περιστάσεων και φαινομένων ἢ διάγνωσις μένει ἀμφίβολος, καθότι πλὴν τῶν βήξεων τοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας ἐπιγίνονται κατὰ τὸν Edis ένίοτε και βραγδαίαι αἰμορραγίαι.

Ἀναντιβῆρῆτος ὁ ἀσφαλέστερος τῆς εξέτασεως τρόπος εἶναι ὁ σύμμιχτός, διὰ τῆς κατὰ τὸ ὑπογάτριον ψηλαφήσεως και διὰ τοῦ ἀπευθυμένου ἢ τοῦ κόλπου, διὰ τοῦ τρόπου τούτου προκύπτουσι τὰ ἀκριθέστερα δεδομένα, διότι ἐπὶ ὄγκου ἀμρότερα αἱ χεῖρες τεθειμένα ἐν τῶν ἔμπρο-

σθεν και ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτοῦ περιορίζουσι και περιγράφουσι σχεδὸν έντελώς αὐτόν. Διὰ τῆς εξέτασεως ταύτης ὀρίζεται ἀκριθῶς ἡ ἔδρα και οἱ χαρακτηῆρες τοῦ πόνου, ὁ βαθμὸς τῆς εὐκινήσιας τοῦ νεοπλαήματος, ἢ ὕπαρξις και ἡ ἔκτασις τῶν συμφύσεων αὐτοῦ, τὸ σημεῖον τῆς καταφύσεως, τὸ σχῆμα, ἡ σύστασις, τὸ μέγεθος αὐτοῦ κλ.

Διὰ τὴν τελειότεραν εξέτασιν ὁ Volkman παραινεῖ ὅπως βοηθὸς πιέζων τὰ τοιχώματα τῆς κοιλίας ὠθῆ πρὸς τὰ ὀπίσω τὴν κύστιν και προσπελάξῃ ταύτην ἐπὶ μάλλον εἰς τὸ ἀπευθυμένον ἔνθα ὁ δάκτυλος τοῦ χειροφυοῦ ἀντικαμβάσσεται εὐκολώτερον και ἀνετώτερον ἀν ἐν τῇ κύστει κεῖται ὄγκος. Τινὲς προτείνουσι τὴν χρῆσιν τῆς ἠλεκτροενδοσκοπικῆς συσκευῆς τοῦ Nitze και Leiter, άλλοι τὴν χρῆσιν τοῦ ἐνδοσκοπίου τοῦ Besorimeaux, ὁ δὲ Marcacci προτείνει τὸν δι' ἰδιαιτέρας συσκευῆς φωτισμόν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς κύστεως διὰ τοῦ μαγνησίου, ἀπαντα ὅμως τὰ μέσα ταῦτα εἶναι ἀμφίβολα και ἀδύβαικα.

Μεγάλην ἀπώλεσεν ἀξίαν ὡς μέσον εξέτασεως διὰ τὴν διάγνωσιν ὁ άλλοτε ἐν μεγάλῃ ὑπολήψει καθητηρισμός, καθότι ἡ τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων πέτρα κατέδειξεν ὅτι ἐκτίθησιν εἰς κινδύνους ἀπροόπτους και μὴ προλαμβανόμενους, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ διὰ τούτου πορίσματα ἀποβαίνουσιν ἐν πολλοῖς ἀρνητικὰ ἐπὶ νεοπλασμαμάτων, τούτου ἕνεκα ὁ Guyon ἐπὶ πολυ ἐγκαταλείψας τὸ μέσον τούτο ἤδη χρᾶται αὐτῷ ὡς μέσῳ συμπληρωτικῷ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐπὶ τῶν ένδειξεων τῆς ἐγχειρήσεως κρίσεων. Ἡ τοιαύτη τοῦ Guyon ἐπιφύλαξις ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ καθητηρος δὲν εἶναι ἐπίφυγος, καθότι πλὴν τοῦ καθορισμοῦ τοῦ μεγέθους ένίοτε δὲ και τῆς ἔδρας τοῦ ὄγκου εἰς οὐδὲν ἄλλο συντελεῖ ἢ διὰ τοῦ καθητηρος εξέτασις τῆς κύστεως. Τούτων οὕτως ἐχόντων ὁ καθητηρισμός ἐπιτρέπεται ἐπὶ ἀμφιβόλων περιστάσεων, ἀτε δὴ ἀναγκαίως οὔσης τῆς ἀκριβοῦς γνώσεως τῆς καταστάσεως τῆς κύστεως. Ὁ καθητηρισμός, εὐχερῆς ἐν ὁμαλαῖς περιστάσεσιν, δέον νά ἐνεργῆται διὰ καθητηρος φέροντος βραχὺ τὸ βύχος και κατὰ τὰ διαλείμματα τῆς αιματουρίας, ἐπὶ ἰσχυρῶν ὅμως τῆς κύστεως πασασμῶν κωλυόντων τὴν εἰσκαγωγὴν τοῦ καθητηρος δέον νά προκαλῆται ἢ ἀναισθησία, ἐπὶ δὲ ὑπερμέτρου τοῦ ἐν τῇ κύστει ὄγκου μεγέθους παρεμποδίζοντος τὴν ἐγχείρησιν ἀποφευκτέος έντελώς ὁ καθητηρισμός.

Τοῦ καθητηρος ἐν τῇ κύστει εὐοδισθέντος ὁ μὲν λιχανὸς τῆς ἀριστερῆς χειρὸς τίθεται παρὰ τῷ ὄργάνῳ πλησίον τοῦ στόματος αὐτοῦ, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς χειρὸς κινεῖται ὁ καθητῆρ ἠρέμα ἐπὶ τὰ πλάγια, τὰ πρόσω και τὰ ὀπίσω, διὰ τῶν κινήσεων τούτων καθίστανται εὐδιακριτότερα αἱ ἀνωμαλίαι ἄς ὁ καθητῆρ εὐρίσκει εἰς τὰ τοιχώματα και τὸ κοίλον τῆς κύστεως. Διὰ τῆς παρεκκλίσεως τοῦ ὄργάνου ὀρίζονται κατὰ προσέγγισιν αἱ διαστάσεις και τὸ μέγεθος τοῦ νεοπλαήματος, ἀν ἐπὶ παραδείγματι

παρεμποδισθή υπό εξογκώσεώς τινος κατά τήν κύρτωσιν αὐτοῦ διὰ δὲ τοῦ ῥύγχους κατορθοῦται νὰ εὐρεθῇ τὸ ἀντίθετον τῆς εξογκώσεως πέρας, ἢ ἔκτασις τοῦ νεοπλασματος καθορίζεται ἐπαρκῶς· ἂν ὁ ὄγκος καλύπτεται ὑπὸ αὐρικῶν συγκριμμάτων γίνεται αἰσθητὸς ἴδιος μεταλλικὸς ἦχος ἐκ τῆς πλήξεως· ἐπὶ ὑπερτροφίας τῶν στύλων τῆς κύστεως, οἵτινες ἐνίοτε γεννῶσιν ὑπονοίας ὄγκου, δεόν νὰ περιγράφωνται διὰ τοῦ ῥύγχους τοῦ καθετήρου καλῶς, ὅτε γίνονται αἰσθηταὶ ἐξοχαὶ χαρακτηριστικαὶ οὐδέποτε ἀπαντῶσαι ἐπὶ νεοπλασμάτων, ἀλλως οἱ στύλοι αὗτοι δὲν περιρρίζονται εἰς μοῖραν τοῦ ὄργάνου ὠριμμένην ἀλλ' ἐδράζουσι πανταχοῦ. Διὰ τοῦ καθετήρου τέλος διακρίνονται ἀνωμαλῆαι καὶ ἄχθότητες, ὡς καὶ ἡ σύστασις τοῦ ὄγκου, καθότι ἐπὶ μαλθακῆς αὐτοῦ μάζης τὸ ὄργανον ἐμβυθίζεται ἐν αὐτῇ.

Τὰ παπιλλώματα ἕνεκα τῆς μαλθακότητος αὐτῶν ἀποδοκίμουσι δυσδιαγνωστότερα, μεταδίδουσι ἐνίοτε εἰς τὴν ἐξετάζουσαν χεῖρα ἴδιον κέσθημα οἰονεὶ μαλθακῆς πρόστριβῆς παραπλήσιον τῇ ἀπὸ μεταξωτῆς γενεῆδος, ἀλλὰ καὶ τὸ σύμπικωμα τοῦτο δὲν εἶναι σταθερὸν καὶ ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ δυσχερῆς, κατὰ τὸν GUYON τὸ φαινόμενον τοῦτο βῆδιον ἀνευρίσκεται διὰ τῶν μαλθακῶν καθετήρων, διὸ καὶ δικαίως τὰ νῦν προτιμῶνται οἱ μαλθακοὶ καθετήρες κατὰ τὴν τοιοῦτου εἴδους ἐξέτασιν.

Τὰ ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως τῆς οὐρικῆς συσκευῆς συμπτώματα δὲν περιγράφονται ἐν συνόλῳ, καθότι εἰς τινὰς περιπτώσεις ἡ ἐξυδέρκεσις τοῦ χειρουργοῦ ἐφίσταται ἐπὶ δεδομένου τινός, ἄπερ ἀποτελεῖ τὴν κλειδα τῆς διαγνώσεως, οὕτω ὁ BANC ἐπὶ περιπτώσεως ἀμφιβόλου μετὰ τὴν διὰ τοῦ καθετήρου ἐξέτασιν τοῦ πάσχοντος ἀντελήφθη ὅτι τῆς κύστεως φαινομένης μεστῆς σμικρὰ οὔρου ποσότης ἐξήρχετο, ἐνῶ, καθ' ἃ ὁ ἴδιος λέγει, ἀνευρίσκατο διὰ πῆς ὑπερηδικῆς ἐξετάσεως ὄγκος ἰκανῶς μέγας ἐξ οὗ ἐτεκμαίρετο ὅτι ἡ κύστις περιεῖχε μεγάλην οὔρου ποσότητα· συνεπέρανε δὲ ὅτι ἐν τῇ κύστει ἐνυπῆρχε νεόπλασμα. Ὁμοίως φύσεως περιπτώσιν ἀνεκοίνωσεν ὁ MARUANO εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 11 Ιουνίου ε.ε. τῆς κλινικῆς ἐταιρίας ἐν Παρισίοις ἔχουσαν ὡς ἐξῆς·

N. N. ἡλικίας 35 ἐτῶν. — Τὴν 9 ἀπριλίου 1884 ἠσθάνθη οὔρων ἰσχυρὸν πόνον, τὰ δὲ οὔρα ἦτο αἱματηρά, ἡ κατάστασις αὕτη διήρκεσεν ἐπὶ μῆνα. Τὴν 2 Ιουλίου ὑποτροπίασις τῆς αἱματουρίας μετὰ λίαν ἐντόνον κυσταλγίαν ἐπὶ εἰκοσήμερον.

Τὴν 15 Αὐγούστου νέος παροξυσμὸς ὅμοιος τοῖς πρώτοις διαρκέσας μέχρι τῆς 27 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Τῶν φαινομένων παρελθόντων τὰ οὔρα ἀπέμειναν πυώδη.

Τὴν 24 Ὀκτωβρίου νέα αἱματουρία ἐπὶ δωδεκάωρον διαρκέσασα. Μετὰ δέκα καὶ τέσσαρας ἀλλοπαλλήλους ἐγχύσεις διὰ νιτρικοῦ ἀργύρου οἱ μὲν πόνοι κατήνυσθησαν, τὰ οὔρα ἔμωσ ἀπέμειναν πυώδη. Περὶ τὰ τέλη τοῦ

μηνός δεκεμβρίου ῥαγδαία αἱμορραγία· ἔκτοτε ἡ αἱματουρία ἐξηκολούθησε διαρκῶς καὶ οἱ πόνοι κατέστησαν ἀφόρητοι, τούτου δ' ἕνεκα ὁ πάσχων προφανῶς ἐξήντητο. Διὰ τῆς μαλλον ἀκριβοῦς τῆς κύστεως ἐξετάσεως οὐδὲν ἀνακαλύπτεται τεκμηριῶν τὴν ἐν τῷ ὄργάνῳ παρουσίαν νεοπλασματος. Ἡ κύστις μικρὸν ὑπερέχει ὑπὲρ τὴν ἠθικὴν σύμφυσιν, ἀλλὰ διὰ τοῦ καθετήρισμῦ ἐλάχιστον ἢ οὐδὲν ἔκρρει οὔρον.

Τὴν 10 φεβρουαρίου τοῦ 1885 ὁ GUYON ἐνήργησεν τομὴν, κατὰ τὴν μεσαιὴν κυστεοτομίαν, ὅταν 0^μ,03 μακρὰν καὶ διασπολὴν τοῦ πόρου, εισαγαγὼν δὲ τὸν δάκτυλον κατὰ βῆθος ἀνεῖρε νεόπλασμα παπιλωματώδες ἐντετοπισμένον εἰς τὸν τομῆνα τῆς κύστεως, τὸν ὄγκον ἐξήρκεσεν ἅπαντα διὰ τῶν δακτύλων καὶ διὰ λαβίδος ἐπηκολούθησεν αἱμορραγία ἰκανῶς ἀφθονῶς· ἐπίδρασις ἀντισηπτικῆ, μετὰ σιελήγας ἐν τῇ τραυματικῇ πύρῳ τὴν ἐπιόσαν μικρὰ οὔρου διήθησις κατὰ τὴν προσθίαν τοῦ περιναίου μοῖραν. Θάνατος μετὰ 48 ὥρας ἕνεκα ἐξανελήσεως τοῦ πάσχοντος.

Εἰς τὸν πάσχοντα τοῦτον ἡ αἱμορραγία δὲν ἔφερε τοὺς κατὰ τὰ νεοπλασματα χαρακτηῆρας αὐτῆς· τὰ πυώδη τῶν οὔρων ὡς καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ἐγχύσεων ἐπεληθῆσα βελτίωσις ἐνεδείκνυσεν κυστίτιδα τοῦ αὐχένος· τὸ τῆς φυσικῆς ἐξετάσεως περιγενομένον ἦτο ἀργητικόν, ἐκ μόνου δὲ τοῦ προσημειωθέντος συμπτώματος εἰκάζετο ἡ παρουσία νεοπλασματος ἐν τῇ κύστει, συνεπῶς ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει ἡ διάγνωσις εἶναι βεβαία μόνον κατὰ τὴν ἐγγείρησιν, ἥτις ὅμως δεόν νὰ μὴ γίνηται ἐπὶ σκοπῷ δοκιμαστικῇ διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ὄργάνου, ἀλλ' ὅπως τεθῇ τέμα εἰς τὰς αἱματουρίας καὶ τοὺς πόνους οἵτινες ἀπειλοῦσι τοὺς πάσχοντας.

Ἐπιχείρημα συνηροθὸν ὑπὲρ τῆς ἐγγειρήσεως ἐπὶ καρκίνου ἐν τῇ κύστει εἶναι ὅτι οὗτος μένει σχεδὸν πάντοτε ἐντετοπισμένος ἐν τῷ ὄργάνῳ τούτῳ, καθότι καὶ ἡ κατὰ τὸν εἰλεακὸν βόθρον τῶν γαγγλίων ἐξοιδήσις καὶ ἡ ἀπὸ τῆς γενικεύσεως τοῦ καρκίνου καχεξία σπανιώτατα παρατηροῦνται.

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων ὡς πρὸς τὴν συμπτωματολογίαν τῶν ἐν τῇ κύστει ὄγκων προκύπτει ὅτι ὁ χειρουργὸς εἰς τὰς πολλὰς τῶν περιπτώσεων κατέχει ἀρκούντα δεδομένα διὰ τὴν βεβαίαν τοῦ πάθους διάγνωσιν. Καὶ μόνη μὲν ἡ αἱματουρία ἐνδείκνυσεν τὴν παρουσίαν τοῦ ὄγκου, ἡ δὲ τοπικὴ ἐξέτασις ἀπαιτεῖται ὅπως ὀρισθῶσιν ἢ τε ἔδρα τοῦ ὄγκου καὶ οἱ λοιποὶ συμπαρομαρτοῦντες χαρακτηῆρες. Διὰ τῶν δεδομένων τούτων ὡς τὰ πολλὰ ἡ διάγνωσις ἀποδοκίμει βεβαία, καὶ δὴ παρὰ γυναίξιν· ἔστω ὡς παραδείγμα τοῦ ἀκριβοῦς τῆς διαγνώσεως ἡ ἐξῆς τοῦ A. Robert παρατήρησις.

Γυνὴ ἡλικίας 30 ἐτῶν, οὐδέποτε παρουσίχσε φαινόμενα ἐκ τῆς οὐρικῆς συσκευῆς, ἀλλὰ συνήθως ἔβρεσεν ἀκαυσίως τὰ οὔρα κατόπιν βήχους, γέλιου καὶ παντοίων λόπων. Κατὰ Ιούνιον τοῦ 1884 τὸ πρῶτον παρε-

τήρησεν ὅτι συνέβησεν κατὰ τὴν οὐρήσιν καὶ σταγόνες αἵματος, χωρὶς μίξεως τῶν δύο ὑγρῶν. Ἐν τοῖς οὖροις οὔτε πόνον, οὔτε λεύκωμα, οὔτε σάκχαρον ὑπῆρχεν· ἐπίσης ἡ πάσχουσα δὲν ἤλγει.

Ἡ αἱματουρία καταπαύσασα μετὰ τινὰς ἡμέρας ὑπετροπίασε δίκην ἀνωμάλων παροξυσμῶν μετὰ διαλείψεων εὐεξίας· προϊόντος τοῦ χρόνου οἱ παροξυσμοὶ ἐγένοντο χρονιώτεροι συνεπῶς δὲ καὶ αἱ διαλείψεις βραχυτέρας. Παρὶ τὰ τέλη αὐγούστου αἰμορραγία ἔντονος· ὡς ἰατρικὴ ἐγχύσεις διὰ νιτρικοῦ ἀργύρου, ἃς ὅμως ἡ πάσχουσα δὲν ἠνείχετο.

Ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 25 Νοεμβρίου ἡ αὐτὴ κατάσταση, τὴν δὲ 25 ἐξῆλθον μετὰ πολλῶν πόνων ὀρόμβοι αἵματος προκαλέσαντες ἰσχυρίαν. Ἐν γένει ὅμως ἡ πάσχουσα διατελεῖ ὑπὸ συνεχῆ ἀκράτειαν τῶν οὐρῶν, ἐπισημασμένην ὑπὸ τῆς τυχόν παρουσίας μεγάλων ὀρόμβων, οἵτινες ἀπέφρασσον τὴν οὐρήθραν. Οὐδὲν ἀνεκαλύπτετο διὰ τῆς διὰ σοῦ κόλπου ἐξετάσεως καὶ τῆς κατὰ τὴν κοιλίαν ψηλαφήσεως, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τοῦ καθετήρος.

Τὴν 27 Ιανουαρίου ὁ Θηρυὸν χλωροφορμίας τὴν πάσχουσαν ἐξετέλεσε τὴν ἐγγείρησιν. Διαστειλάς τὴν οὐρήθραν διὰ τοῦ διαστολέως αὐτοῦ εὐωδίασε τὸν δάκτυλον ἐν τῇ κύστει καὶ ἀνεῖπεν εἰς τὸν πυθμένα αὐτῆς ὄγκον προέχοντα ἐκτεινόμενον καθ' ἅπασαν τὴν δεξιάν καὶ μικρὸν κατὰ τὴν ἀριστεράν· ἀφῆρεσε δὲ αὐτὸν κατὰ τεμάχια καὶ ἀπέπλυσε τὴν κύστιν ἢ συμπαρομακτῆσασα αἰμορραγία ἢ το σκεδὸν μηδαμινή.

Τὰ μὲν οὖρα μετὰ τὴν ἐγγείρησιν ἐγένοντο διαυγῆ, ἡ δὲ πάσχουσα ἠσθάνθη βελτίωσιν σπουδαίαν. Ἀπεβίωσε δὲ τὴν 25 Μαΐου 1885 ἀπὸ καρκινώδους καχεξίας. Μέχρι τοῦ θανάτου ἀπὸ τῆς ἐγγειρήσεως δις εἶχεν ἐλαφρὰς αἱματουρίας οὐδέποτε δὲ ἰσχυρίαν ἀπὸ ὀρόμβων.

Μεγίστη περὶ τὴν διάγνωσιν τῶν ἐν τῇ κύστει ὄγκων δυσχέρεια παρεμβάλλεται ἐπὶ φλεγμονῆς τῆς κύστεως περὶ τὸ νεόπλασμα, ἅτε δὴ τῆς ἀπὸ τῆς κυστίτιδος αἱματουρίας ἐπισκιαζούσης τὰ ἀπὸ τοῦ ὄγκου συμπτώματα, ἀλλ' εὐτυχῶς τὸ τοιοῦτον λίαν σπανίως συμβαίνει, καὶ κατὰ τὸν Haull: ἐπὶ τινῶν ὄγκων ἐπὶ τοῦ αὐχένος ἐδραζόντων.

Ἡ ἀπὸ τῶν νεφρῶν αἱματουρία εὐχερῶς γνωρίζεται τοῦ ἀρρώστου οὐροῦτος ἐν δυσίῃ ἢ τρισὶν δοχείοις, ὅτε, ἂν τὰ ἐν τῷ πρώτῳ δοχείῳ οὖρα εἶναι μᾶλλον βαθέως κεχρωσμένα ἢ τὰ ἐν τῷ τελευταίῳ, τὸ αἷμα προέρχεται ἀπὸ τῆς κύστεως, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ἀπὸ τῶν νεφρῶν ἀφ' ἑτέρου ἢ νεφρορραγία μικρὸν διαρκεῖ σχετικῶς πρὸς τὴν κυστεορραγίαν. Ἡ διάγνωσις τῶν ἐν τῇ κύστει νεοπλασμάτων ἀπὸ τῆς πυελονεφρίτιδος, τοῦ καρκίνου τῶν νεφρῶν, τῶν ἐν τῇ κύστει λίθων καὶ τῶν παθῶν τοῦ προστάτου οὐδὲν ὀλίγον δυσχεραίνεται, ἅτε δὴ τῶν συμπτωμάτων τῶν νοσημάτων τούτων ἡμιστὴ συμπιπτόντων πρὸς τὰ ἐλείπων.

Ἡ δὲ διαφορικὴ τῶν ἐν τῇ κύστει ὄγκων πρὸς ἀλλήλους διάγνωσις

εἶναι ἐφικτὴ μόνον διὰ τὰ παπιλιώματα διακριθείσης τῆς χαρακτηριστικῆς αὐτῶν προστρίβης· ὡς πρὸς δὲ τοὺς ἑτέρας φύσεως ὄγκους διαγιγνώσκεται ἡ φύσις αὐτῶν μόνον ὑπαρχόντων τμημάτων αὐτῶν ἀπὸ τῆς κύστεως ἐξωθηθέντων.
Γ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΣΘΜΑΤΟΣ ΘΩΡΙΩΝ

Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ

(ἐν Βερολίῳ).

(Συνέχεια. ἴρα σελ. 361).

Τοῦ στομάχου δὲ καὶ ἥπατος διαταράξεις, εἰσὶ, κατὰ τὸν Thery, ὡς συνυπάρχοντα τῆς γενικῆς ἐρχικῆς νόσου συμπτώματα θεωρητέα, ἰδιαζόντως δὲ τὸ ἥπαρ, καθὼς ζακχαροποιτικὸς ὄργανον, ἔχει ἐπι σχετικώτεραν λειτουργικὴν μετὰ τῶν πνευμόνων συγγένειαν, ἐν οἷ ἡ ζάκχαρις ἀποτιθεμένη καταναλίσκεται. Καταμνηνίων διαταράξεις, ἐγκυμοσύνη διερεθίζουσι τὰ νεύρα, καὶ ἀλλοιοῦσι τὸ αἷμα, δι' ὃ καὶ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ ἀσθμα δύνανται. Αἰμόπτυσις δὲ συνυπάρχει ἐνίοτε μετὰ τοῦ ἀσθματος, τὸ δ' αἷμα ἐπίσχειται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐν τοῖς μικροῖς βρόγχοις ἐξ οἷ ἡ δύσπνοια ἐπι σφοδρότερα καλλίσταται (α)· ἐνίοτε ὅμως ἀτηματικός τις παροξυσμὸς λύεται δι' αἰμοπτόσεως, ἐὰν δὲ μετὰ ταύτης συνυπάρχη καὶ φθίσις, οὐδαμῶν ἰδιάζουσιν ἐπὶ ταύτης σχέσιν ἔχει τὸ ἀσθμα. Στενωτέρων ὅμως συνδέεται τοῦτο μετὰ τῶν καρδιακῶν καὶ ἀγγειωδῶν νόσων, καθόσον ἡ ἐξ αὐτῶν δύσπνοια δύναται εἰς ἀσθμα νὰ μετασχηματισθῇ. Ἐὰν δὲ τις ἐν αὐτῷ τῷ παροξυσμῷ τὸν θώρακα ἀκροασθῆ, εὐρίσκει τοὺς μὲν πνεύμονας πλήρεις αἵματος, τὰς δὲ τῆς καρδίας κοιλίας διευρυσμέναις, τὰς δὲ βελβίδας προστριβομέναις (οιηομήθες) καὶ ἕνεκα τῆς ἀνωμάλου τοῦ αἵματος κινήσεως μὴ λειτουργούσας· ἡ δὲ συνέπεια πάντων τούτων εἰσὶ ἤχοι διάφοροι, οἵτινες μετὰ τὸν παροξυσμὸν ἐκλείπουσι. Κατὰ δὲ τὸν Rappard οὐδέποτε ἀνευρίσκονται παρὰ τοῖς ἀσθματικοῖς ἀρτηριώδη ἀνευρύσματα· ἐνίοτε δὲ συνυπάρχουσι μετὰ τοῦ ἀσθματος μανία καὶ σχοτοδινία, ἃμα δ' ἐπιληψία καὶ ὑστερισμός, ἃλλοι ὅμως ἐπιπλοκαὶ δύνανται καὶ νὰ ἐπαλλάσσωσιν· οὕτω π. χ. κατάρρους ἐπαλλάσσει μετὰ δυσπεψίας καὶ ὑπορρυθρίας, ἢ ρευματισμῶς μετὰ κατάρρου, μέχρις οὗ ἐξάνθημά τι ἰάνη τὸ ἀσθμα· ἐπὶ τοιαύτης δὲ ἐπαλλαγῆς, ἰδίᾳ ὅμως νευρώσεως ἐπιπλοκῶν, συ-

(α) Ἐκ τούτου δὲ καὶ αἱ αὐτὰ δὴ πολυκειδεῖς λεγόμεναι τῶν πάσαις ἰατρῶν ἀτοχρέμψεις.

χνά έχει μεγίστην ἐπιρροὴν ἢ θέλησιν. Ἐν γένει δέ, ἐὰν νόσος τις ἐπενεργῇ οὕτως, ὥστε ν' ἀλλοιωθῶσι τὰ αἷμα ἐν τῇ ἀρχικῇ αὐτοῦ μίξει, δύναται ἢ αὐτὴν προκαλοῦσα αἰτία νὰ διερεθίζῃ τὰ τῶν πνευμόνων νεῦρα καὶ οὕτω νὰ ἐπιπλέκηται μετὰ τοῦ ἀσθματος.

7. *Διάρκεια, πορεία, ἐκβασις.*— Ἡ τοῦ ἀσθματος διάρκεια εἶνε λίαν διάφορος, καθόσον ἐνίοτε μὲν εἰς ἓνα καὶ μόνον παροξυσμὸν περιορίζεται, συνήθως ἤμισος ἐπὶ μῆνας ἢ καὶ ἔτη παρατείνεται. Ὅταν ἡ προκαλοῦσα αἰτία ἐπενεργῇ παροδικῶς, τὸ ἀσθμα δὲν ἐπανέρχεται· ἀλλ' ἐν γένει ἡ διάρκεια εἶνε βραχυτέρα, ὅταν ἡ αἰτία ἀπ' εὐθείας τὰ τῶν πνευμόνων νεῦρα διερεθίζῃ, ἢ ὅταν αὐτὴ διὰ τῶν περιπλανωμένων νεύρων ἐπ' αὐτῶν ἐπενεργῇ, ἢ τέλος ὅταν αὐτὴ ἐκ τῶν νευρικών κέντρων ἢ καὶ μεμακρυσμένου τινος νευρικοῦ σημείου ἀντανεκλαστικῶς τὰ ἀναπνευστικά ὄργανα προσβάλλῃ. Ἀλλὰ καὶ αἰφνῆδαι αἰτίαι δύνανται ἕνεκα σφοδρῶς ἐπενεργείας ν' ἀλλοιώσωσιν οὕτω τὸ τῶν πνευμόνων νευρικὸν σύστημα, ὥστε ἡ βλάβη νὰ ἐμμένῃ διαρκῶς καὶ νὰ ἐπανέρχωνται παροξυσμοί, ὡς π. χ. εἰσπνευστικὸν ἐπιβλαβῶν οὐσιῶν, τύψεις ἐπὶ τοῦ θώρακος, μετὰστασις ἐρυσιπέλατος, κ. οὐ. κ. Ἐὶ δὲ συμπτωματικὸν ἀσθμα διαρκεῖ ἐφ' ὅσον καὶ ἡ παράγουσα αὐτὸ ὀργανικὴ ἀλλοίωσις ὑφίσταται, δύναται ἤμισος, καὶ ταύτης παρελθούσης, νὰ ἐμμένῃ ἐπὶ πολὺ.

Ἀλλὰ καὶ ἡ πορεία τοῦ ἀσθματος εἶνε διάφορος, καθόσον οἱ παροξυσμοὶ αὐτοῦ ἐπανέρχονται ὅτε μὲν τάχιον ὅτε δὲ βραδύιον, καὶ ὅτε μὲν εἰσὶν ὀμαλοὶ ὅτε δὲ ἀνώμαλοι, ἐπὶ μῆνας ἢ καὶ ἐπὶ ἔτη ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχοντες. Ἐν τοιαύταις δὲ περιπτώσεσιν εἰσὶν ἀναγκαῖαι σφοδρότεραι αἰτίαι ἵνα παροξυσμὸν τινα προκαλέσωσιν, ἐνῶ τούναντίον ἐν συχρῇ τῶν παροξυσμῶν ἐπαναλήψει καὶ ἀσθενέστεραι αἰτίαι παράγουσιν αὐτόν. Κατὰ δὲ τὰ μεταξὺ χρονικὰ διαστήματα ὁ ἀρρωστος ἔχει καλῶς ἢ καὶ οὐχί, ἐφ' ὅσον τὸ ἀσθμα εἶνε ἀπλῶς νευρικὸν ἢ ἐπιπεπλεγμένον· ψυχικαὶ δὲ συγκινήσεις, αἵτινες πρὸς ἐπίσχεσιν παροξυσμοῦ τινος εἰσὶν ἱκαναί, δύνανται ἐν συχνοτέρῃ ἐπαναλήψει καὶ ἐντελεῖ πως ἴσασιν νὰ φαίνωνται ἐπενεργούσαι, ἅμα ἤμισος ἢ ἐπενέργεια αὐτῶν παύεται, εὐθὺς καὶ τὸ ἀσθμα ἐπανέρχεται.

Ἡ δ' ἐκβασις τοῦ ἀσθματος εἶνε αἰσία μὲν, ὅταν ἢ καθαρῶς νευρικόν, τούναντίον δὲ, θανατηφόρος, ἢ ἀπολήγει εἰς ὀργανικὰς αὐτὸ ἀντικαθιστώσας ἀλλοιώσεις. Ἡ ἴσασιν ἐξήρηται κυρίως ἐκ τοῦ εἶδους τῆς γεννώσης αὐτὸ αἰτίας, ἐκ τῆς ἀτομικότητος καὶ ἐκ τῆς θεραπείας, συχνὰ ἤμισος ἐπέρχεται αὐτὴ διὰ μόνων τῶν τῆς φύσεως προσπαθειῶν, ὅτε καὶ εἶνε ἐντελής καὶ οὐδαμῶς τὸν βίον βραχύνουσα· παρὰ δὲ γυνεῖν ἐνίοτε παύεται ἐντελῶς, ἅμα τὰ καταμῆνικα αὐτῶν ἐκλείπωσι (ἐν τῇ κριτικῇ δηλ. αὐτῶν λεγομένην ἡλικίαν). Ὁ δὲ θάνατος δύναται καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παροξυσμῷ νὰ ἐτέλλῃ· εἴτε διὰ πνευμονικῆς ἀποπληξίας, δι' ἀσφυξίας, δι' ἐμφυσήματος (ἀπλοῦ ἢ καὶ γενικοῦ), εἴτε ἕνεκα διαρρηξέως τῆς καρδίας, ἢ τῶν

μεγάλων ἀγγείων, ἕνεκα ἀνεπάρκειας τῶν βαλβίδων, πολυπόδων, ἐμβολώσεως, ἐγκεφαλικῆς καὶ νωτιαίας ἀποπληξίας, ἕνεκα ὀρρώδους ἐν ταῖς κοιλίαις τοῦ ἐγκεφάλου διδρῶσεως, ἕνεκα παθήσεως τῶν περιπλανωμένων νεύρων, λαρυγγικῶν ἀποσιγημάτων, ἢ τέλος καὶ ἕνεκα γενικῆς τῶν ζωτικῶν δυνάμεων ἐκμηδενίσεως (sidération des forces vitales) (α). Ἐνεκα δὲ συχρῆς τῶν παροξυσμῶν ἐπαναλήψεως ἐπιγίνονται κατάρροι καὶ τῶν βρόγχων διευρυνσις, παντοειδῆς ἐμφύσημα καὶ διαφόρου βαθμοῦ καρδιακὴ παθήσεις, ὕδρωπες, ἐγκεφαλικὴ συμφορήσεις, αἰετοὶ δὲ χοροὶ τῶν πνευμόνων παθήσεις καὶ ταχεῖα φυματίων ἀνάπτυξις, ὅτε καὶ οἱ παροξυσμοὶ λίαν συχνοὶ καθίστανται καὶ τέλος εἰς διηνεκῆ δύσπνοιαν μετασχηματίζονται, ἣτις εἰς θάνατον καταλήγει. Φυσιολογικῶς δὲ δύναται τὸ ἀσθμα νὰ συνυπάρχῃ μετὰ τῆς τοῦ θύμου ἀδένος ἀνάπτυξεως, ὡς καὶ μετὰ τῆς τοῦ ἐγκεφάλου, τῆς ὀδοντοφυΐας, τῆς τῶν γεννητικῶν μορίων καὶ τῶν λειτουργικῶν αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ μετὰ τῆς ἐγκυμοσύνης καὶ τῆς λοχείας, νὰ ἐπαλλάσσῃ μετὰ τῶν ἐμμένων ἢ ἄλλων ῥοῶν κλπ. Ἀλλὰ καὶ νόσοι δύνανται νὰ ἰάνωσι τὸ ἀσθμα, καὶ δὲ θωρακάγχη (angina pectoris), δυσφαγία, διάρροια, λιθίασις, ποδάγρα, ἐκζεμα καὶ ἄλλαι δερμικαὶ νόσοι, ρευματισμοί, διαμπερῆ τοῦ θώρακος τραύματα, διὰ τῶν ὁποίων ἢ ἴσασιν εἶνε ἐντελής καὶ διαρκῆς. Ὁ δὲ θάνατος ἐπιταχύνεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν τῶν ἀσθμα παραγουσῶν ἐπιπλοκῶν, ὅτε καὶ ἡ αἰτία καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἐπενεργούσιν ἐναλλάξ ἐπ' ἀλλήλα. Ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς συνυπάρξεως ξένων τῇ ἀσθματι νόσων ἐπιταχύνεται ὁ θάνατος, ἐν ἣ περιπτώσει τὸ ἀσθμα συγχέεται μετ' αὐτῶν οὕτως, ὥστε τὸ ζῆν ἐκμηδενίζεται, τῆς εἰσπνευστικῆς δυνάμεως ἀπαλλυμένης καὶ τῆς αἱματώσεως ἐκλείπουσης· ἄλλοτε δὲ αὕξεται ἢ σπασμωδικῆ καταστάσει σὺν τῇ τῆς ὀργανικῆς παθήσεως, ἰδίᾳ δὲ, ἐὰν αὐτὴ οὐχὶ ἐν τοῖς πνεύμοσιν ἐδρεύῃ.

8. *Διάγνωσις.*— Αὕτη εἶνε εὐκόλος, ὅταν τὸ ἀσθμα ἢ καθαρῶς νευρικόν καὶ πάσης ὀργανικῆς παθήσεως ἐλεύθερον. Ἄπυρ εἶτα, διάλειψις, σαφεῖς παροξυσμοί, δύσπνοια, ἀπθημα συσφίξεως τοῦ θώρακος, συρίζοντες βόγχοι, ξηρὰ, ἢ καὶ ὑγρὰ βήξ εἰσι τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτὸ συμπτώματα. Ἐν διελειπούτῃ δὲ ἀπυρῆτι δύσπνοια, ἣτις σοβαρὰς χρονίας τῶν πνευμόνων καὶ τῆς καρδίας νόσους συνδέει, οἱ μὲν συρίζοντες βόγχοι ἐκλείπωσιν, ἢ δ' ὅλη τοῦ σώματος ἔξις εἶνε βαθέως/ἢλλοιωμένη καὶ ἡ δύσπνοια κατὰστασις μᾶλλον ἀγγώδης· λειποθυμίαι εἰσὶν οὐχὶ σπάνιαι, ὡσπύτως δὲ καὶ ξηρὰ βήξ, διηνεκῆς ἀπίστανσις, κ. οὐ. κ. Ἐν δὲ τῇ θωρακάγχῃ (angina pectoris) ἐλλείπει ἢ βήξ, ἐν τῇ προκαρδίῳ χώρῃ ὑπάρχουσιν ἰσχυραὶ δ-

(α) Ἐν ἐλευθερᾷ ἐκ παροξυσμοῦ καταστᾶσει ἐπὶ ἄλλοθεν ἀπαξ αἰφνῆδως θάνατος ἕνεκα ἐκτραγέτου γέλωτος, πνευμονικοῦ ἐμφυσήματος καὶ ἐγκεφαλικῶν φαινομένων συνυπαρχόντων.

δύναμι, εἰς τὸ ἀριστερὸν ἄνω ἄκρον ἐπεκτεινόμενοι, αἱ καρδιακαὶ κινήσεις εἰσὶ μᾶλλον ἀνώμαλοι, ἢ ἀγγώδης κατάστασις μεζών, ὁ ἦχος (ἐν τῇ ἐπι- κρούσει) ἀμβλύτερος, οἱ συρίζοντες ῥόγχοι οὐχὶ σαφεῖς καὶ οἱ παροξυσμοὶ παρουσιάζονται νυκτὸς τε καὶ μεθ' ἡμέραν. Τῷ δὲ ἐφιάλτη ἔχει τὸ ἄσ- θμα μόνον τὴν κατὰ τὴν νύκτα εἰσβολὴν αὐτοῦ κοινήν. Τῷ δ' ὄξει τοῦ Laennec κατάρρω ἔχει κοινὰ ἐνίοτε τὴν βρογχόρροϊαν, τὴν ἐξόγκωσιν τῆς βλεννομεμβράνης μετ' ἐπιγενομένης πυρετώδους καταστάσεως κτλ. (α). Ὅταν δὲ τὸ ἄσθμα ἢ ἄλλης τινος αἰτίας νόσου αἰτία, σύμπτωμα ἢ καὶ ἐπιπλοκή, τότε διαγιγνώσκεται τὸ μὲν ἐκ τῶν χαρακτῆρων αὐτοῦ, τὸ δὲ μετὰ τινος προσοχῆς διὰ τούτων ἐκ τῶν ἄλλων ξένων συμπτωμάτων· ἐκ δὲ τοῦ ἐναμνηστικοῦ ἀνακαλύπτεται ἢ τῆς πρώτης αὐτοῦ εἰσβολῆς ἐποχὴ. (ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΜΙΚΡΟΒΙΟΝ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ.

Κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τῆς ἐν Παρισίους διαμονῆς μου ἠσχο- λήθην εἰς τὰ Laboratoires τῶν Pasteur καὶ Cornil περὶ τῆς λύσεως καὶ τοῦ μικροβίου τῆς ἐρυθρᾶς. Καὶ τὰς μὲν ἐπὶ ἀνθρώπων δηληθέντων ἤδη ὑπὸ κυνῶν λυσάντων θεραπευτικὰς μεθόδους, αἱ μετὰ προσοχῆς παρὰ τῷ Pasteur παρηκολούθησα, ἐς ἄλλοτε θέλω ἐκθέσει λεπτομερῶς· ἀρκοῦμαι μόνον σήμερον νὰ πληροφορήσω τοὺς φίλους συναδέλφους ὅτι τὸ ἄχρι τοῦ- δε δυσκολώτερον ζήτημα τῆς θεραπείας τῆς λύσης ἐλύθη εὐτυχῶς πρὸς σωτηρίαν τῆς ἀνθρωπότητος ὑπὸ τοῦ Pasteur, ὅτι δὲ τελευταίον πολλοὶ δηληθέντες ὑπὸ λυσάντων κυνῶν προσέδραμον ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Γαλλίας καὶ ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν θεραπείαν τοῦ Pasteur· ἄχρι τῆς ἐκ Πα- ρισίων ἀναχωρήσεώς μου, καίτοι καθ' ἐκάστην εἶχε ὑπὸ θεραπείαν 10— 15 πάσχοντας, οὐδενὶ τούτων ἐπῆλθεν ἐπιπλοκὴ τι· ἀπὸ τῶν πρὸς πρό- κλησιν ἀνοσίᾳ ἐπέσειον.

Ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἐρυθρᾶς ἐλάχιστα μόνον θὰ ἐκθέσω σήμερον, κα- θότι λίαν προτεχῶς ἀναμείνω τὴν περὶ τοῦ μικροβίου ταύτης δημοσιευο- μένην πραγματείαν μου ἐν τοῖς Archives de Physiologie τῶν Charcot καὶ Vulpian, ὅπως παράσχω λεπτομερῆ τῶν νέων ἐργασιῶν μου ἐκθεσιν μετὰ καὶ τῶν σχημάτων τοῦ ὑπ' ἐμοῦ ἐν Παρισίους ἐσχάτως παρατηρηθέντος μι- κροβίου τῆς ἐρυθρᾶς· τὰ σχήματα ταῦτα τῆς Παθολογ. Ἀνατομίας εὐνη-

(α) Κατὰ δὲ τὸν Thury φαίνεται, ὅτι οὗτος ὁ τοῦ Laennec κατάρρος, ὅν τινες ἄλλως διαψεύδουσιν, εἶνε αὐτὸ τὸ τοῦ Miller ἄσθμα, ὅταν τοῦτο ἠλικιωμένους ἀ- λισκῇ.

ρεστήθη νὰ σχεδιασθῆσιν ὁ καθηγητὴς κ. Cornil, δι' ὃ καὶ ἐντεῦθεν θαυμάσια εὐκαιρίας ἐπαρξάτω αὐτῷ τὰς εὐχαριστήσεις.

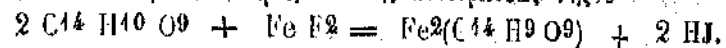
Γνωστὸν ὅτι τὰς περὶ τοῦ ἐν σχήματι 8 μικροβίου τῆς ἐρυθρᾶς ἐργα- σίας τοῦ Pasteur ἠμφισβήτησεν ὁ Klein ἐπιμένων ὅτι εἰς βακτηρίδια οὐχὶ δὲ εἰς μικροβία ἀφείλεται ἡ αἰτία τῆς ἐρυθρᾶς· νεωστὶ ὁ Loeffler παρετήρησεν ἐν Γερμανίᾳ βακτηρίδια προσομοιάζοντα τοῖς ἀπὸ septi- cæmie des souris· τέλος ὁ Schultz ἐπίσης ἐν Γερμανίᾳ παρετήρησε βακ- τηρίδια τῆ καλλιέργειᾳ τῶν ὁποίων μετέδωκε τὴν νόσον τοῖς χοίροις.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἐπελαβόμεν τῆς ἐρεῦνης τοῦ μικρο- βίου· πρὸς τοῦτο ὁ κ. Roux, ὁ διευθύνων τὸ φροντιστήριον τοῦ Pasteur, εὐηρεστήθη νὰ μοὶ παράσχῃ πρὸς μελέτην τεμάχια δέρματος, νεφρῶν, γαγγλίων, κλπ. προερχόμενα ἐκ ζώου θανάτου ὑπ' ἐρυθρᾶς· μετὰ πολ- λῶν δ' ἐβδομάδων ἐπίπονον ἐργασίαν ἐξήγαγον εὐάρεστα ἀποτελέσματα, ἅπερ τῇ προτροπῇ τοῦ τόσον μοχθοῦντος ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης κ. Cornil δημοσιεύω κατ' αὐτὰς ἐν Παρισίους ὡς ἤδη εἴρηται· τῆς διατριβῆς μου ἐκείνης, οὕσης ἤδη ἐν Παρισίους ὑπὸ τὰ πιστήρια, εὐελπιτῶ ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ δυνηθῶ νὰ ἐκθέσω καὶ ἐν τῷ Γαληνῷ λεπτομερῆ ἐκθεσιν μετὰ καὶ τῶν ἐν χρώματι σχημάτων, δι' ἃ ἡ σύνταξις τοῦ Γαληνοῦ καὶ χάρις τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ καὶ ὅπως εὐαρεστήτη τοῖς συνδρομηταῖς αὐ- τῆς ἰδίως εἰς οὐχὶ μικρὰς ὑποβάλλεται δαπάναις, ἐφ' ᾧ καὶ ἔπαινος ἀφεί- λεται αὐτῇ.

Παιμπούκης.

Περὶ τῆς πλημιμελοῦς συγχερόνου ἀναγραφῆς Σερπίου Ἰωδιδούχου Σιδήρου μετὰ τοῦ τῆς Κίνης.

Ἐθέσται ν' ἀναγράψωσιν ἐνίοτε τὸ σερπίον τοῦ Ἰωδιδούχου σιδήρου μετὰ τοῦ τῆς κίνης· ὅπως οὕτω ἀμφοτέρων ἀθρόαν τὴν ἱατρικὴν δράσιν ἔχωσιν. Ἀναμφιβόλως διὰ τῆς συζύξεως τῶν δύο τούτων στοιχείων με- γάλῃ ἀφελήματα πρόκινται τῇ θεραπευτικῇ, ἀλλ' ὅσον ἀνύψιμον καὶ ἐπιθυμητὸν τοῦτο ὑπὸ θεραπευτικῆν ἐπιψιν, τοσοῦτον ἐκ τοῦ προχείρου, τότε νῦν ἔχον, ἀκατόρθωτον φαρμακευτικῶς καὶ δυσχερῆς χημικῶς, ὡς δείκνυται διὰ τε τοῦ πειράματος, ὅτε λαμβάνομεν ἴζημα μέλαν ἐν τῷ ἰώδει = κινωδεψικῶς σιδήρου, καὶ τῆς ἀντιδράσεως τῆςδε·

κινωδεψικῶν δὲξ ἰωδιούχος σιδηρ. κινωδεψικῶς σιδηρ. ὑδροϊωδικόν δὲξ.

Οὐδὲν δὲ πλεον οὐδὲν ἥττον παρέχεται οὕτω τῷ κίμωντι μελάνη = δεψικῶς σιδήρου, ὅστις ὡς ἐκ τοῦ δυσδιαλύτου αὐτοῦ καθιζάνει ἐν τῇ ριῇ καὶ λαμβανόμενος ἐξέρχεται μετὰ τῶν ὑποχωρημάτων,

Είναι αληθές ότι υπό του Bouchardat, Dorvault, Soubeiran και λοιπών αναγράφεται σεράπιον και καταπότιον, εκ δεφικου σιδήρου, ούτινος βεβαίως ή δράσις προβληματική, προκειμένων άλλως τε τοσούτων έτέρων εύδυσκλύντων σκευασιών αυτού, δι' ή πάνυ όρθώς ήτε νεωτέστη Γερμανική; Φαρμακοποιία, ή ήμετέρα, ως και ή Φαρμακολογία; του σεβαστου ήμων καθηγητου κ. Αφεντούλη απέκλεισε την σκευασίαν ταύτην.

Εύχης λοιπόν έργον ήθελεν εΐσθαι άν άπεφεύγετο ή πλημμελώς σύγχρονος αναγραφή σεραπίου Ίωδιούχου σιδήρου μετά του της κίνης μέχρις ότου φαρμακευτικώς καταστή πρόχειρος ή άνάμιξις, άνευ χημικής άλλοιώσεως; των δύο τούτων στοιχείων, της κίνης και του σιδήρου, και τουτο χάριν του θεραπευτου και θεραπευομένου.

Κ. Σπυρίδης.

Κατευναστικόν δυσπεψίας. — Έπι καρκίνου του στομάχου και έπι δυσπεψιών έπωδύων ό G. SÖE συμβουλεύει λαμβάνειν ανά 10—30 σταγόνας κατά πάν γεύμα εκ του εξής:

Rp. Tinctur. Hyoscyam.
Tinct. Cicut. aa. Dr. 10.
Tinct. Gentjan. » 2.
Ol. Mentli. piper. Gut. 0.

M. D.

Καυτήριον, — Έπι δηγμάτων λυσσώντων κυνών ή έτέρων Ιοβόλων ζώων κατά τον ΜΟΣΟΓ ΙΑΝ όφέλιμα και ταχυενεργά έδειχθησαν τα εξής βάθδια:

Rp. Carbon. pulveris. Uuc. 1.
Nitri puri. Dr. 3.
Fer. porphyris. » 3.
Benzolis. Ser. 1.

M. f. mass. ex. q. forment. baton. N° 40.

Τα βάθδια ταύτα σκληρά τάχιστα φλέγονται και χρησιμεύουσι πρός άμεσον καυτηριασμόν.

Ένέργεια της νιτρογλυκερίνης κατά των νεφριτίδων. — Κατά τας παρατηρήσεις του Baurginkί εν τη κλινική του καθηγητου Mambassefue: εκ της χρήσεως της νιτρογλυκερίνης κατά των νεφριτίδων, και δή της διαμέσου, προκύπτουσι τα εξής:

1. — Η νιτρογλυκερίνη εις μικράς δόσεις έλαττοει το ποσόν του λευκώματος εν τοις ούροις εντός 24 ώρων.

2. — Η ποσότης των εντός των 24 ώρων ούρων αύξεται τη χρήσει της νιτρογλυκερίνης ή τριακότη αύξησης και μετά την παύσιν του φαρμάκου παρατείνεται επί τινα εισέτι χρόνον.

3. — Αί βαθμιαίως αύξανόμεναι του φαρμάκου δόσεις επιδρῶσιν έτι μάλλον επί την έλάττωσιν του λευκώματος.

4. — Ούδεμίαν κέντηται το φάρμακον επιβρόήν επί του ειδικου των ούρων βάρους ή επί του βάρους των πασχόντων.

5. — Η νιτρογλυκερίνη ούδέν κακόν επαγεται επί της καθόλου των πασχόντων καταστάσεως, πλην έλαφράς κεφαλαλγίας και ταύτης παροδικής, επιγενομένης κατά τας πρώτας της χρήσεως του φαρμάκου ήμέρας.

Μενθέλαιον άντεμδαλλόμενον εις την κοκαΐνην ως τοπικόν αναισθητικόν. — Ό έν Βερολίνη Ιατρός Rosenberg δοξάζει ότι το μενθέλαιον άντικαθίστην ως αναισθητικόν του ρινικοϋ και φαρυγγικοϋ βλενοϋμένου την κοκαΐνην.

Έπι έβδομήκοντα περιστάσεων, καθ' ας έπήλειψε τον ρινικόν βλενοϋμένα δι' αΙθέριου διαλύσεως του μενθελαίου εις άνάλογίαν 20 πρός 100, επέτυχε πάντοτε μετά τριακόντα ή εξήκοντα δεύτερα εξήκοστα της ώρας την έλάττωσιν του οιδήματος και της κίσητικότητος. Η ένέργεια του μενθελαίου φαίνεται πως άθροιστική, διότι μετά επάνειλημμένας έπαλείψεις ή αναισθησία διαρκει επί 2—3 ώρας, ένῶ έν αρχή μόλις επί ήμισιαν μόνον ώραν παρατείνεται. Προτιμητέα αι έν οίνοπνεύματι ή έλκίω διαλύσει; ατε δή ήττον οδυνηρά.

Διά διαλύσεως έν αιθέρι εις άνάλογίαν 20 : 100 επί δυσφαγίας ένεκα άμυγδαλίτιδος έπετεύχθη ή αναισθησία του φάρυγγος. Έπι δε δύο πασχόντων κοκκώδη φαρύγγιτιδα μετά την διά του μενθελαίου αναισθησίαν ένηργήθη ό διά του χρωμικοϋ οξέος καυτηριασμός του όπισθίου του φάρυγγος τοίχου χωρίς έπωδύνου ή ανακλαστικής αντιδράσεως.

Έπίσης εύχάριστα είναι τα αποτελέσματα της χρήσεως του φαρμάκου και εις τον λάρυγγα, αλλά διά διαλύσεως εις άνάλογίαν 10 : 100, διότι αι πυκνότεραι προκαλοϋσι βήχα.

Έκ τούτων έπεται ότι ως πρός μέν την αναισθησίαν του ρινικοϋ και φαρυγγικοϋ βλενοϋμένου, προκειμένου περι έγχειρήσεως κατά τας χώρας ταύτας, το μενθέλαιον είναι άριστον αναισθητικόν, ως πρός δε τα αυτά αποτελέσματα του φαρμάκου επί νοσημάτων του λάρυγγος μένει εισέτι αμφίβολος ή χρησιμότης αυτού.

Γ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ.

Ἐγγραφαὶ συνδρομητῶν εἰς τὸν **Γαληνόν** ἐν Κωνσταντινουπόλει γίνονται παρὰ τῷ κ. **Ἡρ. Φ. Βασιλειάδῃ** διευθυντῇ τοῦ Γραφείου τοῦ Διεθνοῦ τύπου. Ἐπίσης ἐν τῷ Γραφείῳ τούτῳ ἐγγράφονται συνδρομηταὶ εἰς πᾶν περιοδικὸν ἢ ἡμερηΐδα ἐξ Ἑλλάδος καὶ Ἑυρώπης καὶ προμηθεύονται οἱ βουλούμενοι παντὸς εἴδους ἐπιστημονικὰ βιβλία.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέα Ὑόρκῃ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει·

Τὰ κυριώτερα τοῦ ζωϊκοῦ ὄργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Γέτανον. Ὁξειδωμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Τονικά, Κινίνην καὶ Στρυχνίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν θειμελιῶδες συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὀμοταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάριστον τὴν γαστρὶν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοικῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Ἐπεὶ γὰρ ἐκτέθησαν ὑπόλοιπον ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ νόσημον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ὑσραπειάν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἤττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὄργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ αἱ περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς ὑσραπειας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιαλὴ περιέχει 8 οὔγκιας, ἥτοι 50 περίπου δόσεις.

Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ὄριστα μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

FATA L. ROSSENTHAL.

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Ἀδελφῆς ἐν Jena (Γερμανία)

ὑπὸ R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νωποῦ κρέατος τὰ θρεπτικὰ συστατικά πλην τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδέλλως διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεᾶς ἢ ὑγρᾶς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, προς δὲ κέκτηται γαστρὶν λίαν εὐάριστον ὄπτιον κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολλὸς μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῷ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ. 82, καὶ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικοῖς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελαὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ καὶ τὸ φαρμακεῖον Α. Τσεράχη. Ὁδ. Σόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΑ (OFFICINE)

ἢ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιᾶν.

Διαλαμβάνουσα

Περίληψιν ἁπασῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἰατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογιῶν τῶν διάφορων ἐπικρατειῶν. Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια. Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας. Φαρμακοποιῶν κτηνιατρικῆς, δμοιοπαθητικῆς. Θεραπευτικὸν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ὑπὸ DORVAULD.

Ἐκδόσις 10ῃ ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχήματα ἐν τῷ κειμένῳ. Ξένη ὀνοματολογία.

Εὐρίσκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ.

ἈΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαληνόν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ δὲ Πινγκοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY-Karakouy Deirmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἡμερηΐδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίες περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἰποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσεσι εἰς τὰ ἐν Ἑυρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ

τὴν κατακλιώσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κκ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Νέκοςίδης. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοτιανῆς εἰς τοὺς καπνίζοντας ἀποτελεσμάτων. Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆ Διευθύνσει τοῦ Γαληνοῦ.

ΕΙΣΒΑΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Περικλέους Πατρικίου. — Τὰ πάθη τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν. — Τόμος Α'. — Ἐν Ἀθήναις, 1885. Δρ. 12.

Τοῦ αὐτοῦ. — Περὶ τῶν τραυμάτων καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν. — Μέρους Α' καὶ Β'. — Ἐν Ἀθήναις. — Δρ. ἐν ὄλφ 15.

Φ. Νιμεζέρου. — Εἰδικὴ Νοσολογία καὶ Θεραπευτικὴ. Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ διὰ σημειώσεων καὶ προσθηκῶν ἐπανέζητιστα, ὑπὸ **Γ. Καραμήτσα.** — Τόμος Δεύτερος. — Ἐν Ἀθήναις 1885. — Δρ. 18.

BOURNEVILLE ET BRICON. — MANUEL DES INJECTIONS SOUS-CUTANÉES. 2me édition revue et augmentée. Paris 1885. Un volume n 32°. avec figures. Prix. fr. 2,50. Cartonné. 3 f.

Α. Δ. Γεωργαντζά. — Στοιχεῖα Ἱατροδικαστικῆς. Τόμ. Α'. Ἀθήναι 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 3²² πληρωτέα ἐπὶ τῆ παραλαβῇ τοῦ Α' τόμου. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ.— Ὁ Β' τόμος ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Carmes.

DE L'APHASIE

et de ses diverses formes

par L. Dr BERNARD.

Un volume in 8° de 271 pages, avec 32 figures. — Prix 4 fr.

BOURNEVILLE et BRICON. — Manuel de technique des autopsies. — 1. Vol. in 32°. de 240 pages, prix broché 2 fr. 50. cartonné 3 fr. — Librairie du Progrès Médical. Rue des Carmes. 4. Paris.